

NOORD-BRABANDER.

Zaterdag 12 Januarij.

DICERE VERUM QUID VETAT
HORATIUS.

Dit blad verschijnt driemaal per week, en wel *Dingsdags, Donderdags* en *Zaturdags*. De prijs van hetzelfde is f 3-00 per drie maanden; *franco* tot aan het naaste Postkantoor f 3-50. Advertentien worden tegen betaling van 15 cents per regel en diegenen welke geen 5 regels beloopten, tegen 75 cents geplaatst, behalve voor iedere Advertentie 35 cents voor aan het Rijk verschuldigde Zegelregten; de Advertentien, Bekendmakingen en andere stukken, behooren op ongezegeld papier, *franko* te worden ingezonden aan het Bureau van den *Noord-Brabander* te 's Hertogenbosch.

DUITSCHLAND.

FRANKEORT den 8 Januarij.

Uit Dusseldorf wordt het volgende gemeld:

De Pastoor van *Bilk*, doctor in de godgeleerdheid en ridder van het gouden spoor, de Heer *Binterim*, schrijver van het werk, *Catholijk verbond tusschen broeders en zusters om niet dan zuiver Catholijke huwelijken aan te gaan*, is door de koninklijke provinciale regbank van, eersten aanleg, wegens in dat geschrift vervatte strafbare uitvaringen tegen het Pruisisch gouvernement veroordeeld, om van zijne bedieningen ontzet te worden en tot eene opsluiting gedurende twee jaren in eene forteres.

Bij het vonnis wordt hij bovendien onbekwaam verklaart om voor het loekomende eenige openbare bediening uit te oefenen; en het regt ontnomen om de pruisische nationale Cocarde te dragen. Onmiddelijk na de uitspraak is de heer *Binterim* achter het slot gebracht omdat men had opgemerkt dat hij gedurende de instructie van zijne vrijheid had misbruik gemaakt om de waarheid te verduisteren."

De *Staatkundige Zeitung van Munchen* maakt op deze tijding de volgende aanmerkingen:

"Onze lezers zullen niet vergeten dat dit vonnis is uitgesproken tegen een man, die uit hoofde van zijnen gevorderden ouderdom en onberispelijk leven, de hoogste eering verworven had. Het is derhalve te wenschen dat men een omstandig verhaal der beweegredenen, dezer beslissing bij het vonnis voege om een gevoelen te verrijden, hetwelk meer en meer (sedert het zoo bekende verbod van alle Communicatie met Rome) diepe wortelen geschoten heeft, en door de handelwijze jegens dien eerwaardigen grijsaard niet zal verminderen. Men zegt dat het plan, hetwelk men voornemens is voortaan openlijk ten uitvoer te leggen, hierin bestaat, om de Catholijken van hunne waardigste chefs te berooven, ten einde door dit middel tot meer radikale maatregelen te geraken.

— Uit Hanover wordt het volgende gemeld:

Ons Gouvernement schijnt het wijs besluit genomen te hebben, om zich in de geschillen betrekkelijk de gemengde huwelijken niet in te laten. Mgr. de Bisschop van Osnabruch verboden hebbende aan zijne geestelijkheid om de Sacramenten aan de Catholijken te verleen, die weigeren zouden om hunne kinderen in het ware geloof op te voeden, of niet alles zouden aanwenden wat in hun vermogen was om dezelve daarin op te brengen nadat zij het ongeluk gehad hadden een ongeoorloofd huwelijk aan te gaan, werd hierover bij het gouvernement aangeklaagd, doch de regering antwoorde met wijsheid en voorzigtigheid dat zij in die zaken van Godsdienst en geweten geen regter wilde zijn. Mogt het Hanovers Gouvernement bij een dergelijk besluit volharden! Welke verleggheden en ongerustheden zou het pruisisch gouvernement zich niet gespaard hebben, indien, het volgens diezelfde beginselen gehandeld had.

— Een duitsh dagblad schrijft van de neder Rhijn oevers dat *Dr. Husgen* ten gevolge eener pausselijke breve van zijne functien ontslagen is. Deze pausselijke breve is nog niet bekend, hetgeen men alhier weet is, dat sedert langen tijd eene brief aan het kapittel van Keulen is gericht waarbij de Heer *Husgen* uitgenoodigd wordt om van zijne administratie tot heden toe rekenschap te geven en men te vergeefs het antwoord heeft afgewacht.

— Uit Lucern schrijft men van den 2 dezer:

"Eergisteren den laatsten December, heeft de verwisseling van het Eedgenootschappelijk bewind plaats gehad. De kanselier des Eedgenootschaps heeft de akte van overgave aan het nu voorzittend kanton Zurich overgebracht, met een schrijven van den Kleinen-raad van Lucern, waarin de overtuiging wordt uitgedrukt, dat de wijs-

heid en Vaderlansliefde van Zurich tot het overeenbrengen der tegenstrijdige belangen van de kantons, tot ontwikkeling en bevestiging van het Eedgenootschappelijk stelsel, en tot handhaving der onafhankelijkheid van het Eedgenootschap tegen over het buitenland, gedurende de twee volgende jaren wezenlijk zal bijdragen.

"Er is een gerucht in omloop, volgens hetwelk Frankrijk zich de zaak der kloosters in Zwitserland (waarvan er allengs een aantal opgeheven worden) aantrekken en dienaangaande eerlang verloopen aan verschillende kantons-regeringen zou doen. Zeker is het dat de Fransche gezant, Hertog van Montebello, menigvuldige bijeenkomsten houdt met den Pausselijken Nuntius te Schwytz."

FRANKRIJK.

PARIJS den 8 Januarij.

De discussie van gisteren heeft de aandacht van een ieder op het adres van antwoord in de kamer der afgevaardigden tot zich getrokken. De openbare tribunen waren geheel gevuld; in de bijzondere merkte men verscheidene leden op van het korps diplomatiek. Al de ministers waren tegenwoordig. De eerste spreker was de heer *Liadiere*, tegen het adres. Hij begon met te protesteren tegen het schoon eerbiedig, niettemin hevig en academiek-revolutionaire adres, gelijk hij het noemde. Hij deed het contrast uitkomen tusschen de gesteldheid van het land en den toon door deszelfs vertegenwoordigers aangenomen; toonde aan, hoe de verandering in het gedrag of in den geest der staatkundige lieden veroorzaakt werd door de bestendige worsteling van degenen, die aan de zaken gewest zijn en er weder aan willen komen. Toen het tegenwoordig ministerie met de amnestie debuteerde, werd het door de oppositie een herstellend ministerie genoemd, in de hoop van het door haar lof in haren kring mede te slepen, maar toen het staan bleef, was het een teruggaand ministerie en zelfs doctrinair; toen namelijk gold de laatste benaming nog voor eene beleediging; want toen nog bestond er eene groote haat tusschen de oppositie en de doctrinaire partij. Sedert echter hadden die partijen zich tot eene coalitie vereenigd, waarvan het doel welbekend was. Het adres herinnerde aan de administratie onder de constituerende vergadering. Men had gezegd, dat het tegenwoordig kabinet niet parlementair was, maar hij moest antwoorden, dat een kabinet dit nimmer was voor degenen die het wilden opvolgen. Het kabinet had slechts de staatkunde voortgezet van *Casimir Perier*, welke groote man de waardigheid van Frankrijk niet deed bestaan in klinkende woorden, maar in de strikste uitvoering der traktaten. Is het niet blijkbaar, dat wanneer het ministerie aftreedt, deszelfs opvolgers niet anders zullen handelen dan het gedaan heeft? hoe onverbidde-lijk is het adres omtrent het verledene, hoe toegevend voor de toekomst! Het ministerie had de eenig mogelijke constitutionele staatkunde gevolgd, maar men weigerde dit in te zien, omdat men zijne bijzondere belangen op het oog had. Het ministerie zou aftreden, als het moest, maar eerst naar Frankrijk bevredigd en deszelfs roem te Constantine en te Vera-Cruz verhoogd te hebben.

Na den Heer *Liadiere* sprak de Heer *Guizot*, die vóór het adres had ingeschreven. Niemand zeide de Heer *Guizot*, zou zich verwonderen, dat hij reeds in den aanvang der discussie het woord opvatte. Sedert eenigen tijd hoorde men spreken van coalitie; zoo men daaronder verstond een gemeenschappelijke aanval tegen het ministerie, het noodlottigste dat er bestond voor land en troon, (*hevige opschudding in het centrum*) had bij niets in te brengen maar verstond men daaronder eene verandering van beginselen, dan wees hij het woord coalitie af; hij behoorde altijd tot het juiste midden; en bestreed het ministerie omdat hij het juiste midden verlaten had, het ministerie zelf had het voorbeeld van coalitie gegeven, door zich, bij zijne aankomst, aan de linker zijde te scharen en zijne oude en ware

vrienden te verlaten. De spreker zocht verder te betogen, dat de coalitie zelf van het vertegenwoordigend gouvernement (183) het adres der 221 te weeg bracht, aannaalde, verder leidde de heer Guizot het ministerie tot laete, dat de regeringloosheid had beoordeeld in het bestuur, in de verkiezingen en in de kamers. „Zeide de spreker — hebben wij gearzeld, ons van de ministers) af te scheiden; gij hebt de kamer ontbonden, maar wij zijn in diezelfde teruggekomen; wij konden toen de zwaarste grieven tegen u inbrengen, maar hebben nog gearzeld; maar wat hebt gij sedert gedaan, gij hebt ons in eene gesteldheid geplaatst, die wij niet konden aannemen; gij wildet van ons ultra's maken, op welke de impopulariteit van het geheele land moest drukken, gelijk men op de linkerzijde deed drukken al wat een schijn van regeringloosheid had. Wij hebben deze positie niet willen aannemen; wij zijn evenmin de ultra's van de julij-revolutie als van de restauratie. Men heeft mij, vervolgde de heer Guizot, uitgekroten als een vijand van de vrijheid, en als het gezag te willen afbreken; ik wilde dat men in mijn binnenste kon zien, dat die lasteringen niets op mij vermogen. Ik bemin de wettige vrijheid en het wettig gezag. Men beschuldigt mij van eerezucht; verstaat men daaronder, dat ik prijs stel op den triomf mijner gevoelens, ja dan heb ik zelfs eene onbegrensde eerezucht; maar spreekt men van die kleingeestige oppositie, die bestaat om zich liever op deze dan op gene plaats neer te zetten, niemand in deze kamer, ik ben daar zeker van, zal mij die leenen. Tot de algemeene zaken van het land overgaande, meende de heer Guizot dat die zoowel binnen- als buitenlands kwalijk bestuurd werden. Hij voedde geen vrees, dat de parlementaire prerogatieven gevaar liepen, evenmin als de koninklijke prerogatieven, want het land was aan de dynastij gehecht; maar dit was niet voldoende, de staatsmagten moesten grooter worden, en zich meer en meer verheffen. Het tegenwoordig kabinet had zeker veel bijzonder goed geluk gehad; maar het kwaad, waarover de heer Guizot zich beklagde (de zwakke en gebrekkige gang in het bestuur, de zoogenaamde regeringloosheid in de kamer, groeide steeds aan. Het was de laak der kamer de moeilijkheden te voorkomen en de orde en de vrijheid te verzekeren. De heer Guizot zou vóór het ontwerp stemmen.

De heer Molé vroeg terstond het woord, om den vorigen spreker te beantwoorden. De minister verdedigde de daden van zijn bestuur, ter wederlegging dat het tegenwoordig ministerie even noodlottig voor het land als voor den kroon was geweest, beginnende met de amnestie, die eene uifmuntende gelegenheid was geweest, om het land te bevredigen, den tegenstand te ontwapenen. De minister betreurde ook, de rampen van den tegenwoordigen toestand, maar weet dezelve regstreeks hem toe; en hoe kon het anders, wanneer men zulke lieden, als de heer Guizot, zich met hunne onverzoenlijke vijanden zag verbinden? De tegenwoordige ministers beweerden niet, dat zij de eenige bekwame lieden waren, om het land te besturen, maar de minister durfde zeggen, dat deschoonste dagen, die het land sedert acht jaren had beleefd, die waren, welke men onder het tegenwoordig ministerie had gehad.

De heer Thiers beklom, onmiddellijk na den minister, de tribune, om, in antwoord van de gezegden de heeren Molé, aan te merken, dat de mannen, die in de moeilijke dagen het bestuur hadden aanvaard, méér moed hadden betoond, dan degenen die thans aan het bestuur waren. Men zeide, dat het eene kleingeestige eerezucht was, die hem en de zijnen in de rij der oppositie had gevoerd. Neen, Mijne heeren, zeide de heer Thiers, deze oppositie is elders dan in deze kamer begonnen, zij was reeds begonnen, toen wij nog in het bewind waren, waar wij nog inzonden zijn, wanneer wij de staatkunde van de kabinetten van 8 en 15 April hadden aangenomen. De heer Thiers beschuldigde het tegenwoordig kabinet, hal het nimmer had weten staan te blijven en zijne staatkunde te veranderen, wanneer het dit moest; hij vreesde dat deszelfs buitenlandsche staatkunde al de bondgenooten zou verkoelen en ongeluk over het land brengen. — Ten half vijf ure was de heer Montalivet op de tribune.

— In de zitting van dinsdag den 8 zijn de algemeene discussiën over het adres voortgezet en gesloten; vele sprekers hebben nog het woord gevoerd; onder andere de heer Billaut, die eene redevoering hield welke zeer hevig zou hebben kunnen schijnen, doch die door den heer Durergier de Hauranne beantwoord werd. De Minister van koophandel moet den heer Billaut met gematigheid, duidelijkheid en kracht geantwoord hebben. Woensdag zullen de bijzondere beraadslagingen over de paragrafen van het Adres beginnen.

Ken belangrijk amendement is over de eerste paragraaf voorgesteld; al de afgevaardigden der meerderheid, zegt het Journal des Débats, zullen de noodzakelijkheid gevoelen om vroegtijdig in de kamer tegenwoordig te zijn: men kan het niet ontveinzen; van de stemming van dit eerste amendement zullen de geheele debatten in de kamer en voor het land afhangen.

De algemeene discussie heeft het vraagstuk juist gesteld; dat men

zich nu niet vergisse en beproeve om den strijd uit te stellen. De strijd is onvermijdelijk. Dat de afgevaardigden, die het gouvernement niet in handen der coalitie willen laten vallen, daaraan wel denken met over de eerste paragraaf te stemmen, zullen zij vóór of tegen de Coalitie stemmen. Zij zullen de aanhaling van den val van het kabinet van den 15 April beslissen.

— Athier is bedruid door eenige Italiaanse ontwerpen die de koning en koningin hunne welbemide dochter verloren hebben. De hertogin van Wurtemberg is den 2 dezer des avonds ten 8 ure in de armen van haren gemal en moeder overleden. De hertogin van Wurtemberg was 25 jaren oud; zij was een prins geboren, en het is ten gevolge harer bevalling dat zich de eerste teekenen der ziekte, waaraan zij gestorven is, hebben geopenbaard. De hertog van Wurtemberg en zijn zoon hebben dadelijk Pisa verlaten en zijn naar Parijs vertrokken. De Hertog van Nemours is te Pisa verbleven om bij de godsdienstige plegtigheid, welke in de Cathedrale Kerk voor de rust der ziel van de Prinses zal plaats hebben, tegenwoordig te zijn, doch reeds te Toulon aangekomen. De graaf de Rumigny ambassadeur van Z. M. bij het hof van Sardinië zal het stoffelijk overschot van Livorno tot aan Marseille vergezellen. De begrafenis zal te Dreux in de Kerk in den grafkelder voor de prinsen der familie Orléans plaats hebben, waarbij naar men zegt al de prinsen moeten tegenwoordig zijn. Welke vreugde en droefheid binnen weinige dagen? Het innemen van Vera Cruz en thans het verlies eener bemide dochter te midden van zoovele onstuimigheden in de kamers!

BELGIË.

BRUSSEL, den 9 Januarij.

Te Brussel is een centraal comité opgericht, en met de oprigting van daarmede verbonden comités in de voornaamste belgische en fransche steden belast, met oogmerk, om de regering te ondersteunen in haren wederstand tegen de zoogenaamde verbrekking van het grondgebied. De heer Bucpétiaux is tot president en de advocaat Hardy de Beaulieu tot secretaris dezer vereeniging benoemd.

— Bij besluit van Leopold is Z. Em. de kardinaal aartsbisschop van Mechelen tot kommandeur der Leopoldorde benoemd.

De heer de Ram, rector der Catholieke universiteit en de abbe Carton van Brugge zijn tot ridders derzelfde orde benoemd; de eerste voor bewezene diensten als lid der koninklijke commissie voor de geschiedenis en de tweede voor zijnen ijver met welke hij zich aan het onderwijs der doofstommen en blinden toewijdt.

— Den 20 December heeft de kardinaal aartsbisschop de prijzen in de armen meisjes school te Mechelen, welke door den eerwaarden heer Voo, pastoor der parochie van St. Jan en meisjesvrouwen Verwijlen en de Brouwer, uitgereikt. Z. Em. scheen zeer te vreden te zijn over de goede orde der school en het onderwijs der kinderen en na eene korte toespraak vol aanmoediging en welwillendheid en zijne bijzondere tevredenheid over deze schoone inrigting aan den dag gelegd te hebben, is Z. Em. naar zijn paleis terug gegaan.

— Het ontwerp om eene school voor christelijke broeders te Charleroy opgericht heeft reeds een begin van uitvoering gehad. — De pastoor Lemaitre schijnt al de moeilijkheden te hebben overwonnen. Een groot en uitgestrekt gebouw ter waarde van 40 à 50 duizend franken is aangekocht, waaraan de geheele zomer gewerkt is. Al de kosten zijn betaald, behalve eene somme van 5295 franken aan opgenomene gelden. Men hoopt deze school tegen den 1 October dezes jaars te zullen kunnen openen. Men ziet hieruit hoe danig men zich beijvert om het onderwijs der jeugd aan mannen toe te vertrouwen die geen ander doel hebben dan eene godsdienstige en zedelijke opvoeding te geven aan kinderen, die de hoop van den staat zijn, welke bovendien zonder den godsdienst niet bestaan kan.

Men bezeft hoelanger hoe meer het nut dezer inrigtingen die men zoo wel hier als in Frankrijk van dag tot dag ziet uitbreiden en die men alleen uit vooroordeel vroeger geweerd heeft.

— In het laatst der afgelopen maand heeft eene groote priesterwijding door Mgr. den bisschop van Luik in de kerk van het seminarie aldaar plaats gehad. Het getal bedroeg 191, te weten: 20 priesters, 26 diaken, 44 subdiaken, 46 voor de kleinere ordens en 55 voor de tonsuur. Mgr. de bisschop van Gent heeft op denzelfden dag in zijne Cathedrale kerk-gewijd 8 priesters, waaronder drie professoren aan het kollegie van Grammont, 20 diakenen, waaronder 4 jesuiten en 2 professoren aan het klein seminarie van St. Nikolaas, 14 subdiakenen, waaronder 2 broeders der nieuwe congregatie van Onze Lieve Vrouw te Termonde, 16 voor de mindere ordens, waaronder 2 jonge geproteste religieusen, de een Dominicaan, de andere een Augustijn; in het geheel voor het bisdom van Gent 70.

— Uit Antwerpen wordt van den 7 gemeld, dat de heer de Gerlache met den chef van het bureau der buitenlandsche zaken Loumeijer, den vorigen dag aan boord der stoomboot Soha naar Londen vertrokken zijn.

S. HERTOGENBOSCH den 11 Januarij.

REPUBLIEK der Nederlanden door J. L. A. LUIJZEN, Mr. J. L. A. LUIJZEN, in de zitting van den 20 December jl., bij de beraadslaging over het ontwerp van wet, tot voorziening in de buitengewone finantiële aangelegenheden des Rijks.

Ik heb in de maand September des jaars 1830 tegen de scheiding der twee groote afdeelingen van het Koninkrijk der Nederlanden gestemd. Ik heb alstoen voor de wet der noodzakelijkheid moeten zwichten. En toen wij nog beraadslaagden over die scheiding; toen eenige leden der Staten-Generaal, als geneesmiddel der zoo diep geslagene wonden, twee verschillende wijzen van beheer onder eenen scepter van die twee afdeelingen voordroegen, werd dat schoone Koninkrijk *facto* van een gereten. Er wierp zich te Brussel een bestuur op, hetwelk ongelukkig ondersteuning vond bij onze bondgenooten en schijnvrienden, geheime vijanden van den bloei van dit van welvaart overvloeiende land. Ik kan het niet verbergen, ik betreur nog steeds die noodlottige gebeurtenis, die voor ons zoo vele rampen gebaard hebbende scheiding. Naderhand, al wederom zwichtende voor de wet der noodzakelijkheid, en om den finantiële ondergang van het getrouw gebleven gedeelte af te wenden, heb ik op de beëindiging van het *status quo* met velen mijner geachte medeleden aangedrongen. Mijn pligt, als vertegenwoordiger van Noord-Nederland, gebiedt dit tot hiertoe. Maar nu, heb ik aan mijzelven verklaard: *tot hiertoe en niet verder*. Nu gebiedt mij diezelfde pligt geen duimbreed van het grondgebied, ons bij het traktaat der 24 artikelen gewaarborgd, af te slaan.

Ziende, dat meer dan één vijand ons verguisde, heb ik, na rijpe overweging, gestemd voor het adres der Staten-Generaal, in antwoord op de troonrede van dit jaar. Ik beloofde daarbij ondersteuning aan de Regering, om de uitvoering van het door haaraangenomen traktaat te verkrijgen. Die belofte moet ik als eerlijk man, als getrouw Noord-Nederlander, nakomen. Gewoon, om de Regering onbeschroomd onder de oogen te zien, wanneer hare handelingen mij toeschijnen van de Grondwet of van het wezenlijk volksbelang af te wijken, ben ik, wanneer het onze nationale eer en de onschendbaarheid onzer regten betreft, geen angstvallig bediller harer voorstellen. Dan wil ik niet slechts over kleinigheden henen ziep. Ik wil meer doen; ik wil beweegredenen, die mij steeds een afkeurend *notum* over zekere maatregelen deden uithengen, op offeren en in dit belangrijk oogenblik aan niets anders denken, dan aan het heil mijns Vaderlands. Zoo beschouw ik de Vaderlandsliefde. De Regering in hare gangen en handelingen, in zoo verre deze door de voorschriften der Grondwet zijn afgebakend, gade te slaan; zelfs staatsbegrootingen in benarde tijden als de tegenwoordige af te stemmen, indien men dezelve niet in harmonie met de Grondwet oordeelt, acht ik niet in tweestrijd met een opregte liefde des Vaderlands. De minister van Financien riep, bij de discussie over de Begrootings-wetten de noodzakelijke eensgezindheid der Staten-Generaal met de Regering in. Wij behoorden, volgens het gevoelen van Zijne Excellentie, te dier gelegenheid zoodanig toonbeeld aan Europa te geven. Neen; toen verschilden wij in gevoelens over punten van slechts *secondair* belang in verhouding tot de groote zaak. Daarmede had Europa niets gemeen. Wij handelden toen over de inwendige belangen van Noord-Nederland en hadden geen ander toonbeeld te geven, dan het bewijs aan de natie, dat wij bij de beoordeeling onzer belangen naar buiten een wakend oog blijven houden op de verschillende takken van het landsbestuur naar binnen. Dit waren wij aan de natie verschuldigd. Ik heb gemeend, dat bewijs te hebben aangebragt, door mijne stem aan de begrooting te weigeren. Maar nu heb het voorgeselvt *vitaal* worden: De weigering der buitengewone kosten van Marine en Oorlog zoude al wat ons dierbaar is, onze eer, in de waagschaal kunnen stellen. Daaraan zal ik het offer brengen van mijne afkeurende opinie over de voorziening in de volle rentebetaling der nationale schuld. Ik heb de f 8,400,000 steeds als de schuld van anderen beschouwd. Daarom weigerde ik mijne goedkeuring aan alle wetten welke te dien aanzien aan onze beraadslagingen werden onderworpen. Ik deed zulke in tijden dat die wetten op zich zelve stonden, en uit besef der verplichting, om de natie niet zwaarder te belasten. Die pligt zoude mij nog binden, ware het niet dat overwegingen van hooger belang, te weten onze eer en de integriteit des grondgebieds, het overwigt in de belans wierpen. Dan wordt het meerdere bezwaar der ingezetenen van *ondergeschikt* belang, en moet voor het algemeen belang van den Staat onderdoen. Dit is een gevoelen dat hij mij vaststaat.

Ik had zoo vurig gewenscht, dat de Regering de tegenwoordige wet in twee ontwerpen hadde gesplitst. Ik had het, wat meer

is, zeker verwacht omdat die wensch uit alle afdeelingen dezer vergadering is opgegaan. De Regering heeft daaraan niet voldaan. Dit is de bejammeren, omdat ik vrees, dat het eenige leden zal wederhouden, om voor de kosten van Marine en Oorlog te stemmen. Lang heb ik gedraald, om mijn gevoelen te vestigen. Ik verklaar, met weërzin de volle rentebetaling aan Noord-Nederland te helpen opleggen. Edoch, ik heb beloofd, in tijden en omstandigheden zoo als die, welke wij beleven, te zullen ondersteunen. Ik zal woord houden. Nu zal ik het toonbeeld van eensgezindheid met de Regering in de groote belangen des lands aan Europe geven. Europa moet en zal zien, dat de bestrijders van sommige handelingen der Regering daarom geene vijanden dier Regering zijn, en de Regering zelve moet zich door deze houding overtuigen, dat zij onrecht aan die bestrijders deed, indien zij ooit derzelve vaderlandsliefde en zuivere bedoelingen in twijfel trok.

Ik geloof niet, Ed. Mog. Heeren! dat de wapentoerusting der Belgen ons eenige vrees behoeven aan te jagen. Ik beschouw alles nog als een parade-oorlog. Maar wij mogen den schijn niet aannemen, voor zoo iets *onverschillig* te zijn. Uit voorzigtigheid wil ik onze Regering in staat stellen, om het hoofd te kunnen bieden aan vijanden, die soms, in wuften en onberedeneerden overmoed, aanvallen op ons grondgebied zouden ondernemen. Deze voorzorg zal voor al nuttig zijn, wanneer de Mogendheden, de Londensche Conferentie uitmakende, de Belgen eenmaal het *sub Noord-Nederland* bij de 24 artikelen in Limburg en Luxemburg gewaarborgd grondgebied, met geweld van wapenen, moesten doen ontruimen. Dan immers mogen onze grenzen voor de invallen van partijgangers en ongedisciplineerde krijgsheden niet open liggen? Wanneer een oorlog dreigt uit te barsten, dan weten wij dat gelukzoekers en woelgeesten van andere natien zich op het krijgstooneel vertoonen. Naburige volken lozen dan wel eens alles, wat hun binnenslands in den weg staat. Zoo waren er Franschen met Don Pedro in Portugal; zoo zijn er Franschen bij Christina in Spanje. Al ontzegt Louis Philippe alle hulp aan zijnen schoonzoon, zullen evenwel Franschen zich in Belgie vertoonen. *Sapientisatis*: Wij moeten (ik heb dit onlangs nog gezegd) ten oorlog bereid zijn om den vrede te kunnen behouden. Deze hoogst gewichtige overweging doet mij, zonder terugzien op andere bezwaren, eene wet aannemen, welke leiden moet, om ons in behbortijken straat van verdediging te stellen. Nu eenmaal de maat vol is, mogen wij geene meerdere opofferingen doen. De aan ons toegekende gedeelten van Limburg en Luxemburg moeten aan Noord-Nederland verblijven, wat er ook moge geboden, al moest ons geheel leger daarvoor te velde trekken.

Ik zal voor de wet stemmen.

— Te Stade in Hanover heeft voor eenigen tijd een treurig en zeldzaam voorval plaats gegrepen. In een tuin nabij de stad was eene bom gevonden, die denkelijk sedert het jaar 1813 daar gelegen had, en die men voor ongevuld of uitgebraud hield. Toen men haar in een smidwinkel versmeden wilde, volgde eene vreeselijke uitbarsting, waardoor een der arbeiders de beide beenen verpletterd werden, zoodat hij reeds den volgenden morgen is overleden.

— Een der jeugdige vaderlandsche schilders, de Heer L. Meijer, te Deventer, kweekeling van onze Pieneman, heeft thans een werk onderhanden, hetwelk al dadelijk de aandacht boeit, de schipbreuk van de stoomboot Willem I op de Lacipara's maar welks uitvoering, voor zoo veel het reeds is kunnen gezien worden, zeer wordt geroemd. Dit schilderstuk is ter lengte van 5 en ter breedte van 3 ellen. Ter rechterzijde op den voorgrond aanschouwd men de noodlottige rots, eenig toevlugtsoord der schipbreukelingen. De schilder heeft het oogenblik willen voorstellen dat het kleine, den 20 Mei, afgezonden vaartuig, ter ontdekking van hulp, na 36 uren varens terugkeert. De door de branding, op den linker-voorgrond, geslagen sloep is op het punt van de rots te bereiken. In het verschiep ziet men het gestrande schip. Op de klippen verschillende levendige groepen.

STAAT van den Catholijken godsdienst in Beijeren.

Meermalen hebben wij ons over den godsdienstigen staat van dat land bezig gehouden en over de gemengde huwelijken gesproken. De geloovigen van Beijeren hadden zich bijna evenzeer als die van Pruissen en andere Protestantsche gouvernementen te beklagen. Gelukkig kan men thans daadzaken van eenen verschillenden aard bekend maken. Het Beijersche gouvernement schijnt van desbetreffenden terug te willen komen en zulks was wel het wijste zelfs wanneer men slechts staatkundig wilde spreken. Moge het Gode behagen op dezen weg te willen voortgaan. Duitschland heeft groote en goede voorbeelden noodig en het zou weuschelijk zijn dat die voorbeelden door de Vorsten gevolgd werden.

Uit Munchen schrijft men dienaangaande van den 3 November 1838.

Sedert Mgr. *Carolus Augustus* der Graven van Reisach, Bisschop van Eichstadt, uit Rome in zijn vaderland terug is en van zijn bisdom, het kleinste van al de bisdommen van Beieren (hetwelk ongeveer 450,000 zielen beval), doch hetwelk het meest den ijver van eenen goeden Herder vorderde, bezit heeft genomen, heeft hij niets nuttiger gedaan dan de oprigting van een klein seminarie daar te stellen. Eene soort van seminarie was krachtens het concordat ingevoerd. Overeenkomstig artikel 5 moest dit seminarie behoorlijk begiftigd worden, doch tot hier toe heeft men slechts een klein getal jonge lieden voor het grootste gedeelte arm, kunnen toelaten. Er was bovendien in het geheele bisdom volstrekte behoefte aan Wijsgeerige en godgeleerde scholen; het gymnasium zelfs had geene oversten; hieruit vloeide voort dat de jonge lieden, die zich voor den dienst der altaren bestemden ver van hunnen Bisschop verwijderd waren, zoo lang hunne studie jaren duurden. Om in die zware onheilen te voorzien heeft Mgr. de Bisschop van Eichstadt vermeend den ijver der geloovigen en zijner geestelijkheid te moeten opwekken, om hun tot het oprigten van een klein seminarie, nagenoeg gelijk aan dat voor de missien, uit te noodigen tot eene wekelijksche bijdrage van slechts eenige Kreutzers. De H. Vader heeft aan dit goed werk wel aflaten willen verleenen, welk gesticht dan ook door den Koning is goedgekeurd geworden.

Tot dat einde heeft zich een broederschap opgerigt onder den titel en de inroeping van den heiligen *Wildebaldus*, eerste Bisschop van Eichstadt en het klein seminarie is reeds geopend.

Een schoon gebouw is door de milde bijdragen der geloovigen opgerigt, waarin reeds twaalf leerlingen worden gekleed, gevoed, van boeken en het verder benoodigde voorzien. Ook worden daarin pensionnairen opgenomen, die hunne kost en onderwijs betalen en reeds telt men er onderscheidene. Dit gesticht staat onder het bestuur van twee geestelijken, waarvan een leerling aan het Duitsche kollegie te Rome geweest is.

De Leden der Societeit de UNIE zullen op Dingsdag den 15 Januarij 1839, des avonds ten zes uren in hun Locaal geven, een Vocaal en Instrumentaal Concert, ten behoeve van den *Algemeenen Armen*; en noodigen door deze de menschlievendheid en liefhebbers uit, tot het bijwonen van dien Concert, tegen een bedrag van 50 Cent per Persoon, met de verzekering dat bij het schragen van nuttige gebruiken ten behoeve van noodlijdenden, zij door het bijwonen van fraai muziek genoeg vinden zullen.

PROGRAMMA.

1e. Afdeeling

- 1e. Ouverture de Kaliwoda
- 2e. Sinfonie par Krommer.
- 3e. Concert voor Hoorn, door den Heer *König*,
- 4e. Menuetto der Sinfonie.
- 5e. Zang.
- 6e. Ouverture le Pirate.

2e. Afdeeling.

- 1e. Ouverture les deux Nuits.
- 2e. Variatiën voor fluit, door den Heer *Robert*.
- 3e. Vervolg der Sinfonie.
- 4e. Zang.
- 5e. Ouverture de *Cheval de bronze*.

cheval de

BETALING VAN PENSIOENEN.

Op Maandag den 14 Januarij 1839, (over de vierde drie Maanden 1838).

De Administrateur van 's Rijks Schatkist in de Provincie Noord-Brabant, Adverteert de Belanghebbenden, dat de Betaling van Pensioenen over de Vierde drie Maanden van den Jare 1838, een aanvang zal nemen ten zijnen Kantore op Maandag den 14 Januarij 1839 van des morgens negen tot twaalf ure (uitgenomen Zonen Feestdagen); wijders worden de belanghebbenden verzocht, om zich ten spoedigsten van Attestatiën de Vita te voorzien ten einde de betalingen in de eerste week zouden kunnen geschieden. *'s Hertogenbosch, den 3 Januarij 1839.*

De Administrateur Voornoemd,
L. J. DE LA COURT.

Te 's Hertogenbosch, bij D. A. A. DE ROOY, Boek- en Courantdrukker.

ADVERTENTIEN.

. De Notaris *H. A. BIJVOET*, te 's Hertogenbosch residerende, zal voor deszelfs Principalen publiek en voor alle Man verkoopen:

Op Woensdag den 16 Januarij 1839, des voormiddags ten negen uren, ten huize van *J. VAN AUGELEN* te *Gemonde*.

Eene groote partij Welgewasschen Vijfjarig *E L S E N*, *E I K E N* en *B E R K E N S C H A A R H O U T* en eenige Koopen *K L O M P B O O M E N*, staande op de Goederen van de Erven Mejufvrouw de *Wed. M. F R E D R I K X* aldaar.

Op Dingsdag den 22 Januarij 1839, des voormiddags ten tien uren, op de Goederen van den Heer *J O S E P H U S D E W I J S* onder *Boxtel*.

Eene groote partij Welgewasschen *E I K E N* en *E L S E N S C H A A R H O U T*, staande langs en omtrent den Steenweg naar *Boxtel*.

Op Donderdag den 24 Januarij 1839, des voormiddags ten negen uren, op de Goederen van Mevrouw de *Wed. A. J. L O U T E R M A N S*, te *Gemonde*.

Eene aanzienlijke partij zwaar Welgewasschen Vijfjarig *E L S E N*, *E I K E N* en *B E R K E N S C H A A R H O U T*, eenige Koopen *E I K E N B O O M E N*, zware *E I K E N H E E S T E R S* en *M A S T L A T T E N*.

Ten zelve dage des middags ten twaalf uren, ten huize van *J. VAN A G G E L E N* te *Gemonde*.

Eene groote partij schoon en zwaar *R E E P H O U T* en *S C H A A R H O U T*, staande op de Goederen van gem. Mevrouw de *Wed. L O U T E R M A N S*, onder *Schijndel* in het Hermalen en in het Bosch de *Spitzert*.

Op Dingsdag den 29 Januarij 1839, des voormiddags ten negen uren, omtrent de Hoeve van de Erven den Heer *W. J. H E E R E N* te *Rosmalen*.

Eene groote partij Welgewasschen *E L S E N*, *E I K E N* en *B E R K E N S C H A A R H O U T* en 2000 drooge *T A K K E B O S S C H E N*.

En op Donderdag den 31 Januarij 1839, des voormiddags ten negen uren, op de Hoeve van Mejufvr. *J. P. VAN G U L I C K* in *Nulandsvinkel*.

Eene partij zwaar *E I K E N*, *E L S E N* en *B E R K E N S C H A A R H O U T*.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris BIJVOET voornoemd ten aanwijzing bij de Hoevenaars en Pootmeesters respectievelijk.

ZEGT HET VOORT.

MARKTBERIGT.

Graanprijzen te 's Hertogenbosch, den 10 Januarij. 1839.

Rogge	} per Ned. Mud.	f 7-91 à 7-16
Boekweit		- 5-50 à 4-75
Haver		- 2-40 à 2-22
Garst		- 0-00 à 0-00
Het Nederlandsch pond Boter		0-74 à 0-80
De 3 Nederlandsche ponden Roggebrood		35 cents.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De notering was heden 7 Januarij, 5 pCl. 110,10; 3 pCl. 78,00; Nap. r. 99,10; Sp. Ardoin 18, Portugal 21½; Rom. L. 100½. Te Antwerpen waren den 8 Januarij genoteerd: België 98½; Nap. r. 93; Rom. L. 110½; Certif. te Antwerpen en 99½. Wissel op Amst. 1 pCl.; op Rott. 1½ pCl.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Heden, Woensdag 9 Januarij ten 4½ ure.

Werk. Sch. 2½ pCl. 54½; ¼ 1/8 dito 5 pCl. 101½; ½, ¼ Kaasb. f 25 1/8, ½, 1/8, 1/8 Amort. Synd. 4½ pCl. 94½ dito 3½ pCl. 79½; Handelm. 174, 173½, Oost-Ind. 5 pCl. 99½, ½, Rijn Spoorw. 102½; Ardoin 85 p. st. 17½, ½ Oude Russen. 105½ Roebels 6 pCl. 70½; Metalliek. 103½ Columb. 16½.